

POWER-DESIGN

Organist og søndagsbesat

At elske "søndag" om mandagen

Birgit Lynge

2011

Organist og søndagsbesat

At elske "søndag" om mandagen

Klokken er 9.30 mandag morgen.

Jeg har fortsat badekåben på.

Jeg har aldrig gået så meget og længe i badekåbe om mandagen.

Det tog til i omfang, da jeg for et halvt år siden blev ansat som organist.

Dette med badekåbe-indhyldelse er ren terapi for mig. Jeg kan fortælle dig, at jeg bruger badekåben til stædigt og vedvarende at fortælle mig selv, at det er MIN søndag denne mandag.

Min underbevidsthed og Berlingske Tidende fortæller mig imidlertid den uskinbarlige sandhed: det er mandag morgen. Oplysningerne herom er hentet ud af det samfund, jeg lever i, og den avis som jeg får leveret i min postkasse også om mandagen.

Så jo, det ER mandag.

Jeg prøver nu med lidt andre tricks:

- Birgit, hvad har du så lyst til at lave denne søndag og fredag? spørger jeg mig selv.

- Jo, jeg vil da gerne på Aros Kunstmuseum med en god ven og bagefter spise frokost på en restaurant ved åen eller i Musikhusets foyer.

Hm, svarer mit rationelle. – Aros er lukket om mandagen som de fleste kunstmuseer er det, og på restauranterne ved åen rydder personalet op efter weekendens travlhed med fester. Og Musikhuset? Dørene er åbne, men-men-men. Her er aldeles affolket, som om stedet ligger i dvale eller bare holder fredag... som jeg selv forsøger på at gøre.

So don't blame them...

Nå, hvad skal jeg så lave denne mandags søndag?

Som en lille pige muffer jeg højt: Venner og veninder er på arbejde og forsøger at samle familiens fokus om forpligtelser og to-do-lister, så de er udelukket som nogle at hænge ud sammen med.

Jeg spiser nu min morgenmad, som er en slags søndagsmorgenmad: yoghurt med havens krydderurter blended i og med lidt honning tilsat den nylavede brombærmarmelade (en fritidsbeskæftigelse netop fra søndagen i går, ind imellem tre gudstjenesterne).

Det er nu sent formiddag, hvor uret nærmer sig klokken 1, og jeg har stadig badekåben på. Jeg ved, at lige så snart jeg skifter til hverdagstøj (læs: arbejdstøj), så indfanges jeg af arbejdsånden. Den sniger sig ind via tøjet og via den sandhed, at det er den første af ugens hverdage: mandag. At det er min søndag er endnu ren manipulation af mig selv. Som man siger "på dansk": det er ikke fesen ind!

Men hvad gør jeg ellers, jeg der har været slave af arbejdslivet og af 40-50 timer fordelt på ugens 5-6-7

dage gennem 30 år som selvstændig erhvervsdrivende?
Hm. Svaret er jeg i færd med at finde og opfinde.

Jeg må konstatere, at det er lidt ensomt at være organist på en mandag, der skal ligne min søndag.

En skønlitterær bog ligger på sofabordet ved siden af Berlingeren, som under sig har den tykke udgave fra i går, søndag, hvor jeg ikke fik læst den på grund af mit arbejde med at spille i flere kirker.

Jo, der er såmænd nok at gå ombord i denne mandag og fredag, men de sociale og kulturelle tiltags muligheder står det sløjt til med. Jeg keder mig...

Kort og godt: jeg savner den mættende følelse og oplevelse af at være en del af min familie og mine venner. Jeg savner at kunne "gå med strømmen" i det kollektive, i samfundet omkring mig. Det er jeg afskåret fra, alt imens jeg vælger at være organist og spille til kirkelige handlinger i tre forskellige landsbykirker...

På næste lørdag skal jeg spille til tre bryllupper, et i hver af kirkerne. Og dagen efter, altså på søndag, skal jeg spille til tre gudstjenester, også i de tre kirker og fordelt mellem morgen, formiddag og aften. Og så skal der øves og indstudies nye og gamle salmer med forspil samt nye og gamle musikværker. Endelig er der den smukkeste af alle tjenesterne, efter min mening: begravelserne. Her er menneskene så afklædte og ægte, så kærligheden lever i hele kirkerummet fra vi kommer til vi går med kisten og den afdøde ud... Ud der hvor også musikken kommer fra og går til. Det tror jeg da.

- **V**il du med på brombærtur på lørdag, spørger min ven.

- Nej tak, svarer jeg høfligt og lidt trist over at "gå glip af" dette sociale samvær.

- Må vi invitere dig med på kajaktur næste søndag kl. 10 – det bliver godt vejr.

En invitation fra andre venner og igen et vemodigt nej-tak fra min side.

Vil du komme til min fødselsdagsfest lørdag aften? Du er hjertelig velkommen til at overnatte, for det bliver en rigtig fest!

Igen besvaret med mit nej tak, selv om jeg så gerne vil.

Hvad er det dog, jeg har indvilliget i? tænker jeg.

Svaret er dette, at jeg som 25-årig sad ved Hans Egede Kirke i Nuuk, hvor min mand og jeg dengang boede og arbejdede. Jeg sad netop ved kirkeorglet, fordi jeg havde fået lov at bruge orglet til min musiceren i mangel af et klaver eller flygel.

Og det var stort.

Det var stor lyd.

Fra mit indre tonede i fuld klang og klar tale:

- Engang vil jeg lære at spille orglet også med fødderne (med pedalet).

Den statement vendte tilbage, da jeg var blevet 50+, og der var da ikke andet at gøre for mig, end at komme i gang med at få undervisning og øve-øve-øve med fødderne på pedalet.

Det er stort at udtrykke de fineste kompositioner og de legende improvisationer på "instrumenternes

dronning”, som orglet med rette kaldes. Det er stort at udtrykke denne lyd i kirkerummets vældige akustik og i Guds nærvær – i Guds eget hus.

De fleste dage takker jeg for denne opgave og dette job, men jeg finder det stadig ensomt at holde søndag om mandagen og helt springe lørdagen over.

Hvor længe går der mon, før jeg kan cope med denne udfordring?

Forunderligt:

En mail er i mellemtiden løbet ind på min skærm fra en organistkollega, som spørger, om jeg vil bytte en gudstjeneste med hende søndag den 18. september.

- Så kan du til gengæld få en frisøndag den 23. oktober, hvor jeg kan spille for dig, skriver hun.

HURRA! -

Gode kollegaer er ikke bare guld værd, men frihed værd og socialt samvær med familie og venner værd.

Jeg glæder mig allerede til jeg skal op i kirken at øve orgelspil i morgen igen, men først vil jeg fuldende min ”søndag” ved at tage Søndags Berlingeren med ned til stranden og læse den midt i andre folks arbejdstid på denne mandag eftermiddag.

Hvor heldig kan man være?